

מסורת הש"ס

(א) (לפעיל ה: א) מוספתא
שקלים פ"ח ע"ש
(ב) (לפעיל ה: א) מנחם יב:
כט. שקלים פ"ח מ"ח
(ג) כללם פ"ב מ"ח כ"ב נד
(ד) במדבר כח, ו (ז' ז"ל
בשאר פירוט.

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

משמיעין על השקלים.
בזכרות בית דין (תגילה
כס.) בית דין מכריזין שיביאו
שקלים למקדש (שם 27)
ועל הכלאים.
כלאי הזרעים הניכרין בין
התבואה (שם כס.) שגדלו
הזרעים קלם ויעץ ניכר
ועוקרין אותן משרותיהן
בזכרות בית דין (שם 27).

ודלמא טומאס מוגא. ולא בין האילנות
 (ט) מסובכין. שאין עומדין בשורה אחת
 בכל השדה דרולוי נמשך כל השדה
 וכו'. א"י מרחיקין ליון ממקום טומא. וכו'.
 טומאה היא האילנות היום וגמשה
 בשביל האילנות: כל מיני דמאס עליה
 ורביא. להלמד בקי הוא: מלא אבן
 אהאס מזויינת. בנסד תחתיה טמא.
 ופשי מורי רבאן אהאס תמניית
 משע סיד עד גבה דלעוי נציר להרחיק
 האיון מן האבן לפי שהאבן גבוהה על
 גבי קרקע ורואה את האיון מיד קודם
 שהאבן נוגע ב' אצל כשדה מרחיקין
 איהו ב' כמקור דמניין על חז' איון עד
 דלחאי נוגע ומאחיל: פסיס. מזויינות
 תמחיהן טמא אצל בנייהן אס יס קיד
 בנייהס על הארץ עמא דמשוס איון
 האיוס: אע"ג דליבא חורס. דאס חרס
 טומא מעלס טמור כ' ליבא סד:

אֵלֶּם אִין חוֹרֶם בִּינְיָן טַמֵּא. וְאֵם־
דְּלִיכָא קִיד לִפִּי שְׁצִין אַחַּת הַאֲבָנִים
שֶׁבְּחָקֶךָ וּמִכָּאן לֹא חֶשֶׁךְ לְיֵין בִּינָם:
וְהִסְבֵּךְ. דְּקַנְתִּי כִּי לִיכָא חוֹרֶם טַמֵּא
נִכְוֵן קִיד שְׁפִיךְ עַל רַשְׁטֵי אֲבָנִים
וּמִרְדּוּהָ לִכְאֵן וּלְכָאן בִּינְיָן דְּאִי אִיכָא
חוֹרֶם מִחֲמַת חוֹרֶם הוּא (א) דְּלִיקְלֶךָ
שְׁפִיךְ מִן הַאֲבָנִים וּפְלִין שֶׁם בִּינָם
וְיִטְוֹר וְאִין לֹא קִיד דְּבִינִי דִּינִי
הוּא וּמִחֲמַת אִין נִעֲשֶׂה שֶׁם לְהוֹדִיעַ
שֶׁשֶׁם גַּם בִּינָם טוֹמֵא: אִין מְרִיפִין
אִין מִקּוֹם טוֹמֵא. וְהִכִּי יֵינן כֹּל
הַרְבֵּעָה מִזְרֵיו דְּחֵאָה כֹּל הַשָּׂדֶה
וְנִטְמָא וְאִין דְּמִלֵּךְ אַחַד לֹא סָגִי
לְכוּלָּהּ וְלִזְמִין מְרִיפִין אִין מִקּוֹם
טוֹמֵא: וְאִכְלָאִים כְּחוּלֵּי שֶׁן מוֹעֵד
נִפְסָקִין וְרַמְיָנוּ כְּאֵד כְּאֵד
נִפְסָקִים עַל הַשְּׁקָלִים. שִׁיבֵי יִשְׂרָאֵל
נִפְסָקִין מִרְחַת שְׁקָלִים דִּינֵם וְהִכִּי
נִחְשָׁדוּ לְחֵדֵשׁ הַשָּׁנָה זֵכֶר וְהִכִּי לֹא
קִבְרִין מִתְרַמֵּה דְּחֵשׁ: כְּרִיבִים.
הַמּוֹקֵפִין חוּמֵי מִימֹת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון:
וְאֵם מְקוּאוֹת הַסֵּים. מְקוּאוֹת הַמַּיִם שֶׁל
אֵם סָאָה שְׁחֻטְתִּין אֲזַתָּן מִן הַזֶּבֶל
שֶׁנִּכְנָס לְתוֹכָן כִּי מִיּוֹת הַגִּשְׁמִים. וְהִיא
לְדֹא פִירָךְ נִמִּי בְּנִמְרָא אֶשְׁכָּר מִתְנִי
דְּמִנִּי וּמִתְקַיֵּם הַדְרָכִים וְהַרְחֻצוֹת
כְּחוּלֵּי שִׁימ וְהִכָּא חֵגָה בְּטוֹר כְּאֵד
מִשּׁוֹם דְּלֹא פִירְכָּה אִין בְּדִדִּין הוּא
דְּמִתְקַיֵּם לִפִּי תְרִי וְיִמֵּי דְּכִי מִקְלִין
בְּטוֹר כְּאֵד אֶשְׁכָּר אֶשְׁכָּר וּמִתְקַיֵּם
לְהוֹרֵי וְהִדְרִי וּמִתְקַיֵּם לְהוֹ כְּחוּלֵּי שֶׁל
מוֹעֵד אֶכֶל אֶכֶלִּים כִּיּוֹן דְּשִׁקְרוּ לְהוֹ
לְגַמְרִי כְּחֻמְשָׁה עֶשֶׂר מִשְׁכָּר לְמֵה לִּי
לְמִיפְקֵי בֶּן כְּחוּלֵּי שֶׁן מוֹעֵד וְהִכִּי קֹא
לְמִיפְקֵי: כֹּא כְּבִיר כֹּא כֹאֲלִי.

בשיל האילנות: הא אחרן

על הצרכות יואל צט"ו בחדר על האפילות בחולו של מועד דפסח:
בזרעים. על התבואה יואל צט"ו בחדר שקדמין לירקות: **לא**
שטו. דאין יואל עליהם קודם אדר וקודם חולו של מועד: **משום**
שכר פעולה דמויל נבן. כלומר שיכול לשכור פועלן בזול לפי
 שאין פוסקין במלאכה בחולו של מועד: **שטע מינה.** מדעסקין
 לשכור פועלים בזה: **כי יביעין להו.** שצריכין לפעולם דעמיל
 וכלאס: **דאי סלקא דעתך מדרבו.** דעמיל הביט (ו) יחיד
 להו אחאי יואלן להכי בחולו של מועד משום שכר פעולה
 לגמלו בכל זמן אף על גב דליכא שכר פעולה בזול וכל מה
 דעבי ליחב להו אלא מתרומות הלשכה יביעין להו וכל כמה דמזין
 ללמאס מעות הקדש עבדין: **ועד כמה.** הי כללם דמזין ללמלו:
 רובע

אומר יצור והא לא שייך צמורע כבר וצפרק המוכר פירות וכו"ל דה

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן

١٠

אם יש סיד ביניהם. הליץ הוא מסיד כדעתן פרק ה' דמעשר
שני (ח"א) ומימי לה פרק מרובה (ב"ק סט. וסג) אם יש סיד
בניהם לא ידענה כמה: **אע"ג** ד"בא ח"ב. גרסינן ומאמתי
מפרש חכם דומה הוא להרסות ואין לבן כמו סיד וז"ל פירוש אם יש

חֲרִסִית בְּיֵהֶם (ס) דומה שִׁמְרִינָן
לְהוֹדִיעַ שְׂהוּא טְהוֹר שַׁעַר שֶׁ אֵין
בֵּית הַקְּבָרוֹת שְׁלִימָה לִבְנֵי בְּיָמֵינוּ:
אִמּוֹר ר' פֶּסֶח כְּשֶׁהֵיכָל שְׁפוּר.
פִּירוֹשׁ וְהֵלֵךְ כִּי לֹא יִכְלֹךְ
וְחֲרִסִית טְהוֹרִין אֲבָל כִּשְׂהוּא מְרוֹבֵה
וְשָׁפוֹן עַל רִאשׁוֹ אִזְ לִרְיָן חֲרִסִית
שֶׁאֵם שֶׁ חֲרִסִית יִסְדֵּר לְחֹלֹת שִׁנְתָן
לְצִדֵּי הַבֵּן חֲרִסִית וְהִסְדֵּר נִתְחַבֵּר
כִּי וְלִפְנֵי הַקִּיד שַׁעַל רִאשׁוֹ עֵמָה וְאֵם

טמא ואם אין סיד
אע"ג דליכא חורש
חת מצויינת תחתיה
חורש ביניהן ביניהן
טמא אמר רב פפא
על ראשיהן ומרודה
חורש ביניהן ביניהן
ורש הוא (ה) דאיספל
הוא וטמא א"ר אמי
טמא וכל השדה
טמאין וכל השדה
טמאין וכל השדה
קנה מהירין וכל השדה
אין מרחיקין ציון
להפסיד את א"י:
ים: ואבלאים בחולו
נהו ד' באחד באור
ועל הכלאים
את המגילה בכרכים
כים ולתקן הרחובות
ין כל צורכי רבים
יוצאין על הכלאים
בר הינא חד אמר
חד אמר כאן בורעים
א"ר יוחנן הלא שנו
ובל גזין ניכר יוצאין
של מעד דנפקין
רבי יוחנן משום
גבן אמר רב זביר
א שמע מינה כי
ומת הלשכה יביגין
מידתו יביגין להו
כל כמה דבעו ליתן
ב שמואל בר יצחק
ה סאה שיש בה
רובע

בכר צייט ומתקן כגון שיר שטף מים של גשמים ושטפו:
בב"ו קורין את הנהיגה. הי מני למנו צייד צו" (צכפמיס)
 אלא משום דע"י ומן דדברים אחרים הוא כגון ומתקנין
 את הדרכים וכו'.

דמוזילי גבן, למיד לקמן (דף יג.) שבר פעולה שאין לו מה יוכל שרי יוחא שיכולין ליעול שברן אלא למאן דאמר אסור לא ידעין היכן ישברו פועלים במועד ושמה יש לומר דהיינו דמנצות המירו:

מתרומת חלשבה. אין להקשות הא אית ביהן מעילה דלב ד"ד
ממנה עליהו ובפרק בתרא דתמורות (דף קו. קו. וסס)
איכא מילי טובא שטעלין שטרן מתרומת הלשבה:
שיש בה רובע. פירוש כשרואה לזרוע דהא קמי סיפא ר' יוסי
(ס) מיימי לה מיהו בשמעין לאירי צנורע כבר ים לומר דלא פליגי:
ואין

ואין

עין משפט
גר מצודה

כח א ב ג ח ט י
 מהלכות טומאות מה
 הלכה יא:
ג ד ה ו ז ח ט י
 שקלים הלכה ט טמ
 עשין מה:
נא ד ה ו ז ח ט י
 כלאים הלכה טו:
נב ו ז ח ט י כ
 ח מין פ"א מהלכות
 הל' ד טמ עשין דרבנן
 ד טו ט"ז ח"ט ט"ח מרפא
 עקיף א:
נב ו ז ח ט י כ
 כלאים הלכה טו והלכה
 ח:
נד ו ז ח ט י
 ח טו

רבינו חננאל

[illegible]

(א) אולי צ"ל חי איבא חרש
בעיקר טהור כ"י דביני ביני
הוא ועמא ואולי דרביני היה
לו גרסא אחרת.